

SÅNGER

för

EN SÅNGSTÄMMA

med Pianoforte-accompagnement

AF

GUNNAR WENNERBERG.

Med Förlagsrättighet.

6te Häftet.

Stockholm, Abr. Hirsch.

Stora Nygatan N: 12.

CHRISTIANIA,
C. Wärmuth.

HELSINGFORS,
L. Beuermann.

Pris: 2 Kronor.

KÖPENHAMN,
C. C. Lose.

Ved Kong Carls Baare.

I Folketon.

SÅNG.

1. Det kimer, kimer saa tungt om Land, Nu rin . der mangel saa u . seet

PIANO.

Taare. To Folk i sorg ved sin Konges Baa . re En Alvors . stund for hver Alvors . mand.

2.

Det græder, græder i Folkegrund,
Thi vundet havde Han Folkets Hjerte,
Det havde fulgt Ham i lange Smerte
Med Tro på Vei i den sidste Stund.

3.

Og Herrenslille, men stærke Hob
For Jesu Födder Ham daglig lagde
Det sidste ord Ham Hans Dronning sagde
Dem havde manet til Bönneraab.

4.

Nu bæres, bæres vor Konge bort
Til Hvilestedet, det trange, sidste,
Men Du, som gaar ved Din Broders Kiste
Tag Maningsord av Hans Livstid kort.

5.

O maatte Herren faa være med
Og bli Din Styrke i alt Dit Virke,
At Du kan værne om Land og Kirke
Til Brödrefolkens Vel og Fred.

6.

O böjer, böjer i Bönnen Knæ.
Hver kristen Mand og hver kristen Kvinde!
At Herren ganske Hans Hu maa vinde
Og altid naaderlig til Ham see.

Munck.

Ve mig!

Con moto.

SÅNG.

PIANO.

p

fp

Grå - ten, grå - ten, I

regn - sku - rar al - la, För - ban - nel.sen bort - från min

f

fp

bo - ning!

Su - sen, su - sen, I natt - vin - dar

kal - la, En bön om

nåd och för - sko - ning! I skogen ligger min far, Jag,

p *quasi recit.*

jag dit hon - om bar. Ve mig!

ritard. e dimin. *p*

Grå - ten, grå - ten, I regn - sku - rar al - la För
ban - nelsen bort från min bo -
ning! Su - sen, su - sen, I
natt - vin - dar kal - la, En

fp
f
fp
p

p

bön om nåd och för sko ning, En

f *p*

bön om nåd och för

sempre cresc.

ritard.

sko ning, om för sko

ff *ritard.* *pp*

ning!

fp *p*

Palinodia.

Affettuoso.

SÅNG. *p* Sju - der än ditt he - ta blod? Sän - der

PIANO. *p* *p sempre legato*

blic - ken mör - ka strå - lar? Låt mig tro, — att du är god, — Om du

ock — så ond dig må - lar! Den som vackert be - der han ju får, Så

f tag då å - ter upp den du för - sköt i går! —

f *pp*

1546

Italienaren med gipsbilder.

Tempo comodo.

SÅNG.

PIANO.

sempre legato e p

U - te i verl - dens hvim - mel Långt - från mitt hem - i

Par - ma

År - ef - ter år

Går - jag och går

Med — mina bil — der ar — ma; Dock till I — ta — lias him — mel

Trår — jag från kal — la zo — ner, Hop — pas en gång —

Hö — ra dess sång — Jub — la i kän — da to — ner

molto allegro.

parlando

Ah! Caro Sig - no - re! Köp en A - mo - re, Köp Ga - ri -

Ad. *

bal - di, Kung Car - lo, Teg nér, — O un ca - val - lo, Un pa - pa -

Ad.

gal - lo Ah, mille gra - zi - e! Köp — li - te mer! —

f *

fz *tr*

Önskan.

Moderato.

SÅNG.

Ack, blefve nu strålan.de sa - len Ack,
Ack, vo-re hvarhviskande tär - na - En

PIANO.

p *sempre legato*

blef-ve den has-tigt för - bytt Till tys-ta och skuggi - ga da - len, Der
va-jan-de, hvitstam-mig björk, Hvar bu-gan-de her-re, hur ger - na! En

säl - la timmar ha' flytt! Ack, vo - re mjuka di - va - nen Min kä - ra, mossi-ga
gran, som su - sa - de mörk, Mu - si - ken foglar-nas qvit - ter Och sor - let böljor-nas

poco a poco cresc.

sten, Och mat-tan blommi-ga pla - nen Och lam-pan qvällso-lens sken! — T. Knös.
sång! Men i sa-lon-gen jag sit - ter Och ti - den gö-res mig lång. —

Sen uppå foglarne! Sen uppå liljorna!

Allegretto.

SÅNG.

Du fat - ti - ga sparf på den gun - gan - de

PIANO.

qvist, Hvar sam - lar du vin - ter för - rå - det? I dag nå - got

korn du väl fun - nit till sist, Men hur skall i

mor - gon du få det? Så frå - ga - de ängs - ligt mitt

hjer - ta.

2.

Men sparfven han qvittrade munter och glad:
 „I morgon ock Herran det gifver;
 Trotsvissnade tegar och gulnade blad
 Ett korn mig ju öfrigt dock blifver,
 Och det vill med tack jag då taga.“

3.

Du lilja i dalen, så glänsande vit,
 Som vore till bröllopd du bjuden,
 O, säg med hvad möda, hvad omsorg och flit
 Du lyckats förvärfva den skruden,
 Hvars like ej Salomo hade?

4.

Och liljan hon sänkte sin svällande knopp
 Och hviskade sakta för vinden:
 „Helt sorglös och fri slår mitt öga jag opp,
 Då vårsoln mig smeker på kinden,
 Och skruden - den skänker mig Herren.“

5.

Så lär mig med tacksamhet taga emot
 Hvar dag, som din friskänkta gåfva,
 I stället att möta hvar morgon med knot,
 Och lär mig att tacka och lofva!
 Och se uppå fogeln och liljan! L.S.

